

24. kép. Bélszűrőtű ló részére

szűrjük meg (24. kép), amelyet legcélszerűbb paraffinolajjal megtöltött kémlőcsőben kifőzve és bedugaszolva készenlétben tartani. Szükség esetén bármely hosszabb, de semmi esetre sem vastag tűt is lehet használni, bár becsiszolt végű mandrin nélküli tű használata esetén nagyobb a fertőzés lehetősége. A tűt a hasfalra merőlegesen egyetlen erélyes nyomással tövig szűrjük be a vakbél gázzal telt fejébe, amely a *jobb horpasz közepén* szorosan a hasfalhoz fekszik. A mandrin kihúzása után a tűn át sokszor sipolva áramlik ki a gáz. A tűt a gáz érezhető kiáramlásának megszűnése után legalább még egy fél óráig helyben kell hagyni, hogy a később termelődött gázok is eltávozhassanak. Ez idő alatt a tűt kézzel állandóan tartani s így helyében rögzíteni szükséges, nehogy a bélből kicsússzék. A tű kihúzása úgy történik, hogy először visszatoljuk a mandrint, azután a bőrt a tű két oldalán erősen lenyomva az eszközt egyenletes erővel kihúzzuk. A beszúrás helyére legjobb sebolajat cseppenteni; leragasztani azonban nem szabad, legföljebb a seb környékét szabad mastix-oldattal bekenni s egy mullréteget lazán rátapasztani. Ha a beszúrás helye két napon belül megduzzad, akkor a szűrési csatornából kiindulva a bőrsebet egy keskeny gomboskéssel lefelé 1 cm hosszú metszéssel tágítjuk, hogy a termelődő sebváladéknak, esetleg utóbb elhalt apró fascia- vagy kötőszövetrészeknek szabad távozást biztosítsunk. A vakbél megszúrása, megfelelő technikát föltételezve, *nem jár kockázattal*.

Ha a vakbél fejének megszúrására nem távozik elegendő gáz, ami főként másodlagos fölfúvódásnál szokott előfordulni, akkor a *végbélben* át meg kell szűrni azt a *vastagbélrészletet*, amelyet rektális vizsgálattal a leginkább fölfúvódottnak találtunk. A beszúrást lehetőleg egy minél előrébb levő bélrészleten végezzük hogy a gáz kiürülésekor fokozatosan összeeső s előrefelé húzódo vastagbél a tőről le ne csússzék. A végbélben át történő bélszúrásra egy 6—7 cm hosszú, legföljebb 1 mm vastag *vénatűt* használunk, amelyre fél méternyi, lehetőleg merev falú gumicsövet (egyéb cső hiányában a phonendoskop csövet) erősítsünk. A végbelet beöntéssel ki kell üríteni. A tűt jobb kezünk mutató és középső ujjá közé rejtve óvatosan visszük előre, ügyelve, hogy a nyálkahártyát meg ne sértsük, majd pedig a fölfúvódott bélbe szűrve kezünkkel mindaddig rögzítve tartjuk, amíg csak gáz áramlik belőle a karunk mellett a végbélnyílásból kiérő gumicsövön át.

Húsevők, sertések és nyulak kezelése hasonló módon történik: a gázok egy részét a gyomron át igyekszünk szonda bevezetésével kibocsátani, az állatot esetleg meg is hánytatjuk, ismételten adunk kis mennyiségű hideg beöntést, masszáljuk a hasfalat, s ha mindez eredménytelen, akkor a has legkiemelkedőbb helyén, akár mindkét oldalt is, vékony tűvel bélszúrást végezzük.